

De kunst van spreken

Victor Deconinck studeerde Pedagogiek aan de Universiteit van Utrecht, hij was ooit directeur van een lerarenopleiding. Deze veelzijdige man begon zijn carrière in de dagbladjournalistiek. Deconinck is journalist, mediatrainer, columnist, moderator op congressen en hij was presentator van het actualiteitenprogramma 2Vandaag van de TROS waar hij sinds 1994 werkzaam was. Op dit moment houdt Deconinck een sabbatical en leidt hij in Dordrecht, in een prachtig gerenoveerd pakhuis uit het jaar 1700, 'Galerie de Compagnie'.

 SAMIRA ABBOS

"Ik ben dit jaar gestopt met 2Vandaag. Ik wilde wel eens wat anders doen, na tien jaar. In goed overleg met de TROS heb ik toen afscheid genomen. Ik mis televisie niet, maar blijkbaar denken mensen dat als je niet bij televisie werkt, het een arm existentieel bestaan is. Er zijn zestien miljoen andere mensen die dit werk ook niet doen. Als presentator word je beroerd door ve-

le verschillende onderwerpen, maar het blijft altijd oppervlakkig. Op een gegeven moment wilde ik een verdiepingsslag maken, hier had ik echt zin in. Promoveren is wat ik zou willen, waar ik over aan het nadenken ben. Ik ben pedagoog dus het zal wel iets in de gedragshoek zijn. Ik ben hier tijd voor aan het vrijmaken, want hier gaat veel tijd inzitten. Dit gaat

me niet makkelijk af. Er komt allerlei werk op mijn pad, het presenteren van congressen en seminars, de mediatrainingen en ik schrijf columns. Verder bezoek ik graag galeries in het buitenland en organiseer ik exposities voor 'Galerie de Compagnie'. Naast mijn betaalde werkzaamheden ben ik ook voorzitter van het Ronald McDonald-huis in Barendrecht en verder ben ik ook

nog ambassadeur van het Fonds Kinderhulp. Ik ben een omnivoor, ik vind nu eenmaal heel veel dingen leuk, maar eigenlijk zou ik rigoureuus moeten kappen met een aantal dingen wil ik echt aan de slag gaan. En op deze wijze komt er van een sabbatical ook niets terecht. Ik zou eigenlijk mijn agenda moeten laten beheren door een ander, anders gaat het me zeker niet lukken om meer tijd vrij te maken.”

■ GOED VOORBEREID

“Als dagvoorzitter van een congres probeer je altijd anderen beter te maken, thema's te verduidelijken en lijnen te leggen. Mensen vinden me altijd goed voorbereid, ‘U weet zoveel van een onderwerp’ zeggen zij dan. Ik kan makkelijk leren en ik sla feiten snel op en door mijn ervaring heb ik een databank opgebouwd, waar ik redelijk veel kennis uit kan halen.

De kunst van een congres presenteren is dus niet alleen de kennis zelf in huis hebben, maar vooral de kennis van anderen kunnen interpreteren en analyseren. Ik ben dus methodologisch bezig door een raster aan te leggen en door constant de hoofd- van de bijzaken te onderscheiden. Door snel te analyseren vind ik de lijn en leg ik een verband, waardoor ik het publiek meeneem, dat is de crux. Op deze manier geef je de mensen het idee dat je verstand hebt van de materie, je hoeft dus geen deskundige te zijn op het desbetreffende gebied.

In mijn vak moet je dus een goed analytisch vermogen bezitten en snel kunnen schakelen. Dit is natuurlijk sterk gevoed door de journalistiek, ook dan ben je faciliterend bezig. Er is dus weinig verschil tussen een bezoeker van een congres en een kijker. Het werk van een dagvoorzitter moet er voor de bezoeker makkelijk uitzien, alsof het je makkelijk afgaat, terwijl er natuurlijk

*‘Als iemand roept,
‘ik leer je wat’ dan klopt
dit niet. De persoon
in kwestie leert zelf, het is een
activiteit van mensen zelf.’*

*‘De kunst van een congres
presenteren is dus niet alleen
de kennis zelf in huis hebben,
maar vooral de kennis
van anderen kunnen
interpreteren en analyseren.’*

achter de schermen een systeem bezig is. Wat vooral nooit mag is jezelf als uitgangspunt nemen, de bezoeker is het belangrijkste, die moet je weten te boeien en weten uit te dagen. Daarom wil ik ook altijd vooraf weten wat voor mensen er in de zaal zitten, wat ze van deze dag verwachten. Waar het congres over gaat komt pas op een tweede plaats. Waar ik me nog steeds over verbaas is de manier waarop congressen worden georganiseerd. Veel organisatoren blijven hangen in hele oude concepten, terwijl we al heel lang leven in een beeldcultuur. Dan kom ik op zo'n congres waar een tafel staat waar vier mannen achter zitten, die hun verhaal houden. Dit staat haaks op alle communicatietheorieën die we inmiddels ontwikkeld hebben. Ik begrijp best dat mensen toch wel komen, vooral als een spreker briljant is, maar het zou fijn zijn als de aanwezigen meer zouden onthouden dan alleen wat die ene briljante spreker gezegd heeft. Je moet op seminar of congres informa-

tie proberen over te dragen op de manier waarop het medium televisie dit doet. Waarom niet bijvoorbeeld in de vorm van een rondetafelgesprek als je vier sprekers hebt, zoals ze bij Barend en van Dorp doen? Een actualiteitenrubriek laat bijvoorbeeld scènes zien waardoor ze de kijker proberen te prikkelen, soaps doen dit met de cliffhanger, dit kun je ook bij een con-

gres doen. Maar ik hoef hier niet over in detail te treden, dan geef ik mijn handelsmerk weg,” zegt hij lachend. “Je zou dus veel meer gebruik moeten maken van de leerpsychologie, de leerprocessen die nu wordt gebruikt is van het niveau van Readers Digest. Menselijke communicatie en het opnemen van kennis is veel genuanceerder dan menig een denkt, dit weten we nu pas door die leerpsychologie.”

■ LEREN BY COMMAND

“Als iemand roept, ‘ik leer je wat’ dan klopt dit niet. De persoon in kwestie leert zelf, het is een activiteit van mensen zelf. Mensen hebben een eigen stijl om te leren, in het nieuwe leren probeer ik een omgeving te creëren die uitdagend is. Dat is heel iets anders dan dat leren wat we op school hebben gehad, het leren by command in plaats van leren by discovery. Deze methode zou je dus ook kunnen toepassen bij congressen en seminars, het is een doodzonde dat hier nog niets mee gedaan wordt. Presenteren is voor een heel groot gedeelte, leerpsychologie, deze manier van leren neem ik ook mee als ik mediatrainingen geef. Authenticiteit, naturel, niet autoritair, laten zien dat je interesse in het onderwerp hebt samen met een goed gedoseerde humor, dat is de kracht van een goede moderator.

Wat me opvalt is dat veel televisiepresentatoren zichzelf te belangrijk vinden, het programma heet dan ook meteen naar

hen. Je ziet dus dat bij congressen, dat deze verder goede presentatoren geen goede dagvoorzitter zijn. Zij willen zelf scoren, zelf het grapje maken of laten zien dat ze slim zijn. Ze begrijpen niet dat niemand hier op zit te wachten, dus dat je goed bent op televisie betekent niet dat je goed bent als moderator. Ik vind Astrid Joosten en Paul Witteman erg goede dagvoorzitters, nee... het lijkt me niet erg verstandig voorbeelden van mensen te geven die teveel met zichzelf bezig zijn. Ik probeer mensen duidelijk te maken hoe zij ervoor kunnen zorgen dat mensen naar hen luisteren en geboeid blijven, de ander moet geactiveerd worden. Als je wel eens een boek koopt over presenteren dan staat er bijvoorbeeld als tip: ‘Bereid u goed voor en spreek duidelijk en luid’. Nonsens dat ik voor zoiets € 19,50 moet betalen, dit snapt mijn tante ook. Er zijn maar weinig boekjes

Drs. Victor Deconinck

Drs. Victor Deconinck was de jongste directeur van een opleiding voor onderwijskundigen tot hij na een gigantische fusiegolf terechtkwam in Tv-land. Hij presenteerde een hele reeks programma's waaronder bijvoorbeeld: Studio Sport, NOVA en Twee Vandaag. Door de grote verscheidenheid aan gepresenteerde programma's en de achtergrond van zijn opleidingen wordt hij in Nederland beschouwd als 'marktleider' daar waar het congressen op het gebied van onderwijs betreft. Victor Deconinck is inzetbaar als dagvoorzitter en incidenteel als spreker.

victordeconinck@speakersacademy.nl

over presenteren die de kern van het presenteren bespreken, die je laten zien hoe er iets ontstaat als mensen met elkaar communiceren.”

■ DIPLOMA

“Een mediatrainer is iemand die zich bezighoudt met het gedrag van de ander. Ik vind het vreemd dat iedereen zich ook zomaar mediatrainer mag noemen, voor ieder ander vak moet je een diploma hebben. Vanuit mijn vak houd ik me constant bezig met de vraag, waarom die persoon dat gedrag vertoont, veel mediatrainers leren de persoon een truc, en dat is niet goed. Belangrijk is om te kijken waarom iemand dat gedrag vertoont, je moet je dus kunnen inleven in een persoon waardoor je erachter komt waar het fout gaat. Zomaar zeggen tegen iemand dat hij te snel of onduidelijk spreekt is niet vol-

doende, daar help je iemand niet mee. Wat ik ook doe is kijken naar wat iemand goed doet, alleen maar hameren op het defect werkt averechts. Je moet als trainer dus bescheiden en integer zijn want het traject wat je samen doorloopt is een uitdaging en deze volg je met elkaar. Maar op een gegeven moment moet je ook als trainer durven zeggen, ‘Ik zou ermee ophouden als ik u was, want het wordt nooit iets’ en natuurlijk moet je bij een natuurtalent zeggen dat de training overbodig is.

Op dit moment heb ik veel te maken met mensen uit de medische wereld en toppers uit het bedrijfsleven, maar sinds ik van de buis ben, ook met politici. Ik ben dus een brede speler en houd ervan de ander te stimuleren tot de lol van het ontdekken, dat is de kern van het nieuwe leren. Mijn vader zei altijd: It's all yours...”

‘Je kunt niet zeggen dat de beschaving geen vorderingen maakt, want in iedere oorlog doodt men je op een andere manier’,

–Will Rogers–